

31.7.2017

Hei ystävät!

”Kukaan ei huomannut minua”

Keskuksellamme oli The Interfaith Encounter järjestön järjestämä tilaisuus jossa aiheena oli ystävällisyys.

Puhujavieraana oli juutalainen nuori, Orly Wahba. Hän kertoi oman elämän romahtamisesta : Miten hän koki, ettei kukaan nähnyt ja välittänyt hänestä. Hänen elämänsä sai muutoksen ja tänä päivänä hän kiertelee eri paikoissa rohkaisemassa ihmisiä kohtaamaan toisiansa ja jakamaan ystävällisyyttä. Jokainen ihminen kaipaa nähdäksi tulemista - jokainen on sen arvoinen. Lyhytkin kohtaaminen voi merkitä paljon.

Tilaisuuden jälkeen eräs nainen ja nuori poika tulivat juttelemaan. Kertoivat pojan tilanteesta ja miten puhe oli ollut kuin suoraan hänelle. Keskustelussa tuli esille myös, että nuorta lähellä on musiikki. Kysy varovaisesti jos hän voisi tulla joskus keskukselle soittamaan pianoa . Toivotin hänet tervetulleeksi.

Keskiviikko iltaisin keskuksellemme kokoontuu eloisa messiaaninen nuorten ryhmä. Pöytätennis ja jalkapallo kuuluvat heidän suosikki peleihin. Pelien välissä heillä on kirkkosalissamme Raamatunopetus tuokio. Saadaan muistaa rukouksin näitä nuoria ja ohjaajia.

Elokuun ensimmäiset kolme viikkoa keskuksemme täyttyy aamusta iltapäivään lastenleiristä. Leirillä on noin 70 lasta + useita ohjaajia.

On se niin suurta lahjaa kun keskus saa olla palvelemissa niin monella eri tavalla.

Olette varmaan kuulleet uutisissa miten täällä on viime viikkoina ollut jälleen levotonta. Niin israelilaisia kuin palestiinalaisia on menettänyt henkensä näissä levottomuuksissa. Samaan aikaan täällä on monia eri tapaamisia missä juutalaiset ja arabit ovat tulleet yhteen. On ollut myös useita konferensseja jossa on käsitelty yhteyttä vahvistavia tekijöitä. Aiheina on ollut mm.. vihasta eheytyminen ja anteeksianto. Eräskin paikallinen kristitty kertoi miten hän itse ei tahdo alistua vihan kierteeseen. Hänelle on tärkeä sanat mitkä Jeesus sanoi ristillä: ”Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät” Luuk. 23:34. Usein kohdatessa epäoikeuden mukaisuutta, väkivaltaa , paheksuntaa , ihminen voi ottaa uhriaseman. Uhriasemassa usein ihminen lamaantuu, viha saa valtaa mikä synnyttää taas katkeruutta. Lisäksi usein ihmisen oman arvon tunne horjuu ja heikentyy. Esille tuli myös, että anteeksianto ja oikeudenmukaisuus kulkevat yhdessä. Sen eteen jokaisen tulisi toimia ja vaikuttaa.

Alku vuodesta kirjoitin teille nuorehkosta paikallisesta naisesta joka tahtoi lähteä opiskelemaan diakoniksi. (Hänestä on muuten kirjoitus askel lehdessä) Kiitos teille esirukouksista. Minulla on teille ilouutinen. Pari päivää sitten hän sai tiedon, että hänet on hyväksytty koulutukseen ja taloudellinenkin haaste sai vastauksen. Hänelle on myönnetty amerikkalaisen kristillisen organisaation kautta opiskelustipendi. Koulutus on Amerikassa ja kestää neljä vuotta. Täällä diakoniatyö on vielä tietyllä tavalla lasten kengissä. Toimii usein vapaaehtoisten varassa ja monellakaan ei ole välineitä kohdata niitä haasteita ja vaikeita tilanteita mitä eteen tulee. Vapaaehtoisuus on tärkeää ja arvotettavaa mutta myös tarvitaan ammatillista otetta siinä työssä.

Juhannus tuli ja meni. Täällä ei sellaista tunnetta mutta me suomalaisina järjestimme jälleen Juhannusjuhlan. Tänä vuonna se oli sen verran erilainen, että juhlaan kutsuttiin myös paikallisia. (Tai ainahan

meillä on ollut myös hiukan paikallisia joko suomalaisten puolisoita tai ystäviä mukana) Tällä kertaa kuitenkin niin, että huolehdittiin tulkkauksesta. Jumalanpalveluksen saarnassa työntekijämme Seppo Paulasaari avasi myös hienosti Juhannuksen merkitystä ja hengellistä näkökulmaa. Jumalanpalveluksen jälkeen aterioitiin yhdessä . Juhannusjuhlan avauspuheen piti Suurlähettiläs Anu Saarela jonka jälkeen ohjelmassa oli yhteislaulua, yksinlaulua, Rabbi Miran ajatuksia hänen suomi vierailusta, arpajaiset .ja yhdessäoloa. Väkeä oli runsaasti koolla. Rabbi Mirankin seurakunnasta oli lähtenyt joukolla mukaan.

Luterilaisella kirkolla on aivan ihana perhetyöntekijä. Hän tekee erittäin arvokasta työtä. Hän kutsui minua suunnittelemaan ja toteuttamaan yhdessä perhetyön seminaaria. Perheiltä oli noussut hyvin aiheita mistä haluaisivat keskustella. Yksi aihe oli stressi ja sitä aihetta käsittelin heidän kanssaan. Oli todella hieno nähdä ryhmän toiminta ja keskinäinen luottamus. Asioista puhuttiin hyvin avoimesti ja rehellisesti. Ryhmäläiset tuntevat toisensa jo usealta vuodelta. Ryhmässä on myös jatkuvasti pientä liikehdintää , jotkut jää jossain vaiheessa pois ja uusia pariskuntia tulee mukaan. Kokoontumiset ovat äärettömän tärkeitä perheille. Monet sanoivat, että se on todellinen keidas heidän elämässään. He tekevät vuodessa kerran tai kaksi retkeä. Monilla perheillä ei olisi muuten ollenkaan mahdollisuutta toteuttaa minkäänlaista retkeä. Kiitos teille, että olette mukana matkassa ja tätäkin työtä voimme olla tukemassa täällä.

Jatketaan matkaan sinä siellä ja minä täällä. Rukoussillalla tavataan.

Lämpimin ja Siunaavin terveisin *Sari-Johanna Kuittilo*

Sari-Johanna Kuittilo

Israelissa vuodesta 2005.

Työkuvaani kuuluu diakoniatyö, työnohjaus ja dialogityö.

Osoite: Felm, Sari-Johanna Kuittilo, P.O Box 584, 91004, Jerusalem, Israel.

Email: sari-iohanna.kuittilo@felm.org

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.